

Bilag XIII.

Den alm. danske Lægeforening.

Hovedbestyrelsen.

København, den 19. Marts 1915.

Til Regering og Rigsdag!

I Anledning af, at Loven om Arbejderforsikring nu er optaget til Revision tillader Den alm. danske Lægeforening sig at andrage den høje Regering og Rigsdag om, at der i Loven ikke maa blive optaget nogen Bestemmelse, der paalægger Arbejderforsikrings-Raadet at give den forsikrede eller hans Arbejdsgiver Lejlighed til at blive bekendt med Lægeerklæringen i dens Helhed; men at de Partier af Erklæringen, der af Lægen betegnes som fortrolige, eller som ifølge deres Indhold maa anses derfor, ogsaa bliver behandlet som fortrolige. Lægerne vil jævnlig være i Stand til at meddele Oplysninger, der kan være vejledende for Raadets Bedømmelser, men som de maa holde tilbage, fordi det kan være skadeligt for Patientens Tilstand at lære Lægens Opfattelse at kende; dette gælder navnlig de Tilfælde, hvor Syfilis eller dens Følgesygdomme, Kræft, Tuberkulose, Sindssygdomme, Alkoholisme, kan antages at faa Betydning for Forløbet, og hvor Lægen har Grund til at formode, at den deprimerende Indflydelse, som en saadan Meddelelse kan have paa Patienten, yderligere vil forværre Sygdommen eller forsinke Udsigterne til Helbredelse; i mange Tilfælde af traumatisk Neurose, hvor selve Sygdommen er den af Traumat fremkaldte Forestilling om, at der til Grund for Patientens Fornemmelser ligger en alvorligere Lidelse, vil en Erklæring, som den paagældende faar at se, kunne virke i høj Grad forstyrrende paa Behandlingen. For saa vidt saadanne Oplysninger ikke kan behandles som fortrolige, vil Lægen i de fleste Tilfælde være udelukket fra at stille dem til Raadets Disposition. Heller ikke Meddelelse om formentlig Overdrivelse eller Simulation vil Lægen godt kunne fremkomme med, naar han ved, at de tilsendes Patienten, idet en saadan Opfattelse, der ifølge Sagens Natur kun i de færreste Tilfælde lader sig bevise, vil faa en helt anden Karakter, mere som Beskyldning end som vejledende Bemærkning, naar den kommer den paagældende Patient for Øje. Der er Lægeforeningen adskillige Tilfælde bekendt, hvor Læger, der ikke har været fortrolige med Lovens Bestemmelser paa dette Punkt, har erklæret, at de aldrig vilde have meddelt Raadet Oplysninger af den omtalte Natur, hvis de havde vidst, at disse var blevet tilstillet de forsikrede. Vi skal herom tillade os at henvise til en Diskussion, der er ført i Ugeskrift for Læger og i Forsikringslægerens Forening, idet vi vedlægger de paagældende Nummere af Ugeskriftet.

Paa Hovedbestyrelsens Vegne

Ærbødigst

Dr. Victor Scheel,

Formand for Den alm. danske Lægeforening.